

været talt om, at, ligesom der for Snekastning
 skulde gives særlig Godtgjørelse, saaledes skulde
 der ogsaa i Brandvæsenets Tjeneste gives særlig
 Godtgjørelse. Jeg maa dog protestere imod, at
 der drages en Sammenligning imellem, naar man
 arbejder ved Snekastning, og naar man arbejder i
 Brandvæsenets Tjeneste. Der er nemlig den Ting,
 som man maa lægge Mærke til, at, selv om Sne-
 faldet har været meget stærkt, og der saaledes be-
 høves betydelige Kræfter, saa kan Sneen til Nød
 blive liggende nogle Dage, indtil det behørigte
 Mandskab kan faae Tid til at skaffe den bort;
 men naar en Isebrand udbryder, saa er det No-
 get, som man ikke saaledes kan lade vente; man
 kan ikke der give sig Tid, indtil det behørigte Mand-
 skab, der bliver betalt derfor, kan komme tilstede
 og blive færdig med Iden. Jeg tror, at det vilde
 være aldeles rigtigt, om Alle fra 20 til 45, ja
 50 Aars Alderen blev ansatte i Brandvæsenets
 Tjeneste og det uden Bederlag, fordi det endnu
 ikke er givet Nogen at bestemme, hvor stort et
 Antal Personer der kan blive nødvendigt ved en
 udbrydende Isebrand. Byrden er i og for sig
 ikke saa stor, thi man maa jo erindre, at man i
 Reglen i de større Byer har en temmelig talrig
 Styrke i Brandvæsenets Tjeneste, inddelt i for-
 skjellige Hold; de blive ikke Alle paa een Gang
 beordrede ud, men de blive inddelte i smaa Sæt,
 som estehaanden blive beordrede til at give Nøde,
 og det kan tidt og ofte blive Tilfældet, at der kan
 være hele Aar, hvor Folk kunne være fri for at
 give Nøde. Byrden er altsaa ikke saa forstrækkel-
 ig stor, selv om Folk staa i Mullerne, da de som
 sagt ikke altid bruges. Naar der endvidere er talt
 om, at man paa den anden Side skulde kunne
 friskjøbe sig for denne Tjeneste, saa maa jeg sige,
 at jeg tror, at det vilde være meget uheldigt, hvis
 dette blev Tilfældet, fordi det i Reglen vil give en
 slet Mand i Brandvæsenet. Det er ikke altid saa
 let at kommandere disse Folk under en udbrydende
 Id, men desom det blev en fast Regel, at de
 mere Velhavende og Velstaaende kunde friskjøbe sig,
 saa vilde det blive endnu vanskeligere at faae en
 fuldstændig og god Orden bragt tilveie der, hvor
 det er saa aldeles nødvendigt. Det er ofte meget
 vanskeligt at faae den Orden i det Hele taget
 bragt tilveie, som gjøres nødvendig, for at man
 kan udføre sin Pligt saaledes, som Tilfældet bør
 være ved en saa alvorlig Forretning. Derimod
 er jeg overordentlig glad over, at der i Lovfor-
 slaget findes en Bestemmelse, som gaar ud paa,
 at Politikorperne kunne ophæves. Disse ere
 vistnok en Leening fra gammel Tid, og det er
 allerede tilstrækkelig blevet bemærket af et æret
 Medlem, at de snarere ere til en Slags Stads-
 end til nogen egenlig Nytte; jeg tror, at Besøll-
 ningen paa de Steder, hvor der endnu findes Po-
 litikorps, er inderlig kjed af, at de ere tilstede,
 og derfor antager jeg, at denne Bestemmelse vil
 blive modtaget med almindelig Velvillie. — Naar

der har været talt om, hvorvidt Assuranceselska-
 berne eller Kommunen skulde betale den stete
 Skade paa Marker og Haver, saa er jeg ikke saa
 aldeles enig i, at det skulde være saa afgjort, at
 Kommunen i ethvert Tilfælde skulde betale. Man
 maa dog ikke forglemme, at der kan være Til-
 fælde, hvor det, naar der sker Stade, netop sker
 for Assuranceselskabernes Skyld, at det tidt og
 ofte er Redningskorpsen, som er nødt til at ned-
 bryde Mure og Gjerder for at redde saavel In-
 ventarium som andre Ting, hvilket i Virkeligheden
 kun væsentlig er til Gavn og Besparelse for As-
 suranceselskaberne. Jeg skulde derfor henstille, om
 det ikke var muligt, at man i Loven kunde ind-
 stlette en Bestemmelse om, at, naar en saadan
 Nedbrydning eller deslige uheldige sker af Red-
 ningskorpsen, for at det kan komme Assurancesel-
 skabet til Gode, saa skal dette betale Skaden.
 Under andre Omstændigheder kan der let indtræde
 saadanne Tilfælde, at man i Kommunen virkelig
 frygtende for at gjøre nogen større Skade, kunde
 være betænkelig ved at gaa ind paa anden Mands
 Grund, fordi det er Kommunen, der skal betale,
 og dette vilde selve Assuranceselskaberne være me-
 get daarligt tjente med, hvor der muligen kunde
 reddes Værdier, som de altsaa slap for at erstatte,
 medens disse Værdier kunde gaa tabte, naar man
 havde altfor stor Betænkelighed ved at skride ind.

Th. Nielsen: De ærede Herrer, der have
 udtalt sig imod, at der skulde ydes Betaling til
 Brandkorpsen, og som særlig have udtalt sig imod
 mig i denne Retning, have især udbredt sig over,
 at jeg havde sammenlignet den Tjeneste, her for-
 langes af Brandvæsenet, med, hvad der er bestemt
 i Snekastningsloven. Jeg skal gjøre de Herrer opmærk-
 somme paa, at Sammenligningspunktet blot var
 dette, at der i begge Tilfælde var Tale om et
 borgerligt Ombud. Dette maa de ærede Herrer
 have overhørt; havde man blot hørt, at det kun
 var paa dette Punkt, at jeg mente, at der fandtes
 en Sammenligning, saa vilde de have kunnet
 spare sig en hel Del Ord. Naar der forøvrigt
 paa den ene Side er sagt, at det vilde blive en
 meget betydelig Byrde for Byerne, hvis de skulde
 yde Betaling, og der paa den anden Side er sagt,
 at den ikke vilde være af synderlig Betydning,
 thi det var meget sjældent, at der overhovedet
 fandt Isebrande Sted i nogen By, saa ere disse
 to Udtalelser jo uforenelige med hinanden, og jeg
 skal tillade mig at gjøre den ærede sidste Tale
 opmærksom paa, at, hvis der kunde være Tale om,
 at det blev et meget betydeligt Bidrag, Byerne
 kom til at udrede, saa vilde jeg sige, at netop
 saa meget desto nødvendigere var det, at der blev
 ydet Betaling; thi det kan vist ikke negtes, at det
 væsentligst vil blive den mindre bemidlede Klasse,
 som denne Tjeneste vil komme til at gaa ud over.
 Jeg har forøvrigt kun nævnt Betaling lige overfor
 den Friskjøbelsesret, som blev nævnt af det ærede